

[Anders Andersen.]

riets embedsmænd, men som altså ikke blev gennemført.

Må jeg sige, at når man taler om fri forhandling på egne vegne, må den højtærede udenrigsminister af den grund ikke tro, at der er en forskel mellem de synspunkter, jeg fremsatte, og venstres almindelige stilling, for så gør han sig skyldig i en misforståelse. Der er ingen forskel. Jeg understregede, at mit partis ordfører selvfølgelig talte på partiets vegne. Den forskel, den højtærede udenrigsminister mente at konstatere, var der ikke.

Når man nu taler om forholdet til England, forbyr det også mig meget at høre, at der skulle være fremsat trusler fra mr. Butlers side i forbindelse med danske problemer vedrørende markedsforholdene. Men jeg vil gerne spørge den højtærede udenrigsminister: mener den højtærede udenrigsminister, at det vil være muligt fremtidig at opretholde en smørproduktion, hvis det ikke vil være muligt at afsætte vor kødproduktion? Dette turde dog vist også tages med ind i overvejelserne, når man så ivrigt drøfter disse problemer.

Jeg har ikke talt om, at situationen for æggene var en følge af fællesmarkedets landbrugspolitik. Det, jeg beskæftigede mig med, var de virkninger, som fællesmarkedets landbrugspolitik havde haft på nuværende tidspunkt over for vor eksport til fællesmarkedet, og de bemærkninger har den højtærede udenrigsminister ikke forsøgt at rette ved.

Jeg vil også gerne pege på, at når den højtærede udenrigsminister taler om politiske motiver, er det dog værd at erindre, at det, der kom til den danske offentlighed, og det, som bundfældede sig i den danske offentlighed med hensyn til de resultater, der blev opnået under forhandlingerne i Bruxelles, kom i hvert fald ikke fra dansk landbrug, det kom heller ikke fra mig, det kom vel i hvert fald indirekte fra den højtærede udenrigsminister. Der bundfældede sig dengang det indtryk, at man havde skabt garanti og sikkerhed for vor landbrugseksport, og jeg forstår udmærket, at den højtærede udenrigsminister blev noget fornærmet over, at jeg ligesom mere sagligt ville forsøge at sætte disse ting på plads. Jeg har ingen politiske motiver med hensyn

til den objektive fremstilling, jeg har forsøgt at give af disse forhold, men jeg synes, at offentligheden bør have en objektiv fremstilling, og offentligheden bør i hvert fald ikke gå rundt i den vildfarelse, at der er skabt sikkerhed.

Jeg sætter også et stort spørgsmålstejn ved — det kan kun blive en individuel vurdering — hvem der i denne sag har skadet forhandlingsmulighederne mest inden for fællesmarkedet, enten den højtærede udenrigsminister eller den offentlige mening, der har været fremme, eller også de mere nøgterne vurderinger, vi fra landbrugets side har anlagt. Vi har jo også vore folk placeret i Bruxelles og har derigennem nøje kontakt med også den offentlige mening i Bruxelles og kan vurdere, hvad der foregår; det tror jeg dog ikke den højtærede udenrigsminister skal glemme i denne forbindelse.

Jeg vil til slut understrege, at forholdene viser, at på de områder, hvor landbrugsordningerne er gennemført, dér har tilbagegang fundet sted. Jeg har al mulig respekt for den udvikling, som finder sted inden for industrien; jeg har også al mulig respekt for de tal, der her har været nævnt om fremgangen, men ingen kan vel med sikkerhed sige, at denne fremgang ikke ville have været lige så stor, selv om vi havde haft en anden placering med hensyn til vore markedsforhold. Det er den slags ting, man ikke bagefter kan lave statistik over, fordi man ikke har nogen mulighed derfor. Men ingen kan sige med sikkerhed, at der på disse punkter ikke også kunne have fundet en betryggende udvikling sted under andre forhold.

Men én ting kan man i hvert fald med sikkerhed sige, og det er, at for vor landbrugseksport rejser der sig store problemer fremover, så store problemer, at jeg synes, det må give anledning til alvorlige overvejelser inden for den ansvarlige regering. Hvis nu disse problemer vil opstå og den vurdering, som landbruget har anlagt, viser sig at være rigtig, når vi kommer lidt længere frem, hvilke planer har regeringen så for at kunne opveje de store vanskeligheder, som både dansk landbrug og det danske samfund vil komme til at stå over for? Jeg nævner det bare, fordi jeg mener, at det er en korttidsbetragtning bare at vur-